

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích, z. s.**, se sídlem U luhu 23, Brno, zast. RNDr. M. P., proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, za účasti: Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2019, č. j. MZP/2019/560/115, o nesouhlasu Krajského soudu v Ostravě s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 A 9/2019 je **příslušný** Městský soud v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou dne 27. 3. 2019 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, Regionálního pracoviště Jižní Morava ze dne 18. 12. 2018, č. j. 02742/JM/18, SR/0536/JM/2018-9, jímž bylo rozhodnuto, že žalobce není účastníkem řízení vedeného Správou Chráněné krajinné oblasti Pálava pod sp. zn. SR/0536/JM/2018 ve věci žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR o udělení výjimky ze základních ochranných podmínek dotčené CHKO podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), uvedených v § 26 odst. 1 písm. c), f), h) a i) tohoto zákona, při realizaci stavby „Dálnice D52, stavba 5206.3, Bavory – silnice II/414“.

[2] Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že není k řízení místně příslušný, a proto věc postoupil usnesením ze dne 20. 8. 2019, č. j. 29 A 42/2019 - 46, Krajskému soudu v Ostravě. V odůvodnění usnesení uvedl, že z „Oznámení o zahájení řízení“, vydaného Agenturou ochrany přírody a krajiny dne 28. 11. 2018, č. j. 02576/JM/18, SR/0536/JM/2018-2, vyplývá, že předmětná stavba podléhá zákonu č. 419/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o urychlení výstavby infrastruktury“), a proto je v souladu s § 7 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) k projednání a rozhodnutí o žalobě příslušný Krajský soud v Ostravě.

[3] Krajský soud v Ostravě předložil dne 24. 9. 2019 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s., neboť nesouhlasí s postoupením věci. Upozornil, že § 7 odst. 4 s. ř. s. nezakládá místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě k přezkumu všech rozhodnutí vydaných v režimu zákona o urychlení výstavby infrastruktury, ale pouze rozhodnutí o umístění či povolení vybraných staveb dopravní infrastruktury. Výlučná místní příslušnost se tedy netýká v dané věci přezkoumávaného procesního rozhodnutí orgánu životního prostředí o nepřiznání účasti v řízení o výjimce. Prvostupňovým orgánem v projednávaném případě je Agentura ochrany přírody a krajiny, Regionální pracoviště Jižní Morava, jehož sídlo je v obvodu Krajského soudu v Brně, který je tak soudem místně příslušným.

[4] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. „[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“

[5] Podle § 7 odst. 4 s. ř. s. „[j]e k řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým se umístuje nebo povoluje stavba dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o urychlení výstavby infrastruktury, příslušný Krajský soud v Ostravě. O těchto žalobách vede řízení specializovaný senát“.

[6] Podle § 7 odst. 6 s. ř. s. „[n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.“

[7] Podle § 1 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktury, tento zákon „[u]pravuje postupy při přípravě, umístování a povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, při získávání práv k pozemkům a stavbám potřebných pro uskutečnění uvedených staveb a uvádění těchto staveb do užívání s cílem urychlit jejich majetkoprávní přípravu, umístování, povolování a povolování jejich užívání, jakož i vydávání podmiňujících podkladových správních rozhodnutí, a urychlení následného soudního přezkumu všech správních rozhodnutí v souvislosti s těmito stavbami“.

[8] Z posledně citovaného ustanovení je zřejmé, že od umístování a povolování staveb je třeba odlišit „postupy při přípravě staveb“, jimiž se rozumí celá řada řízení a postupů dle různých právních předpisů, které jsou součástí přípravy realizace stavby. Za takový postup lze považovat také řízení o udělení výjimky ze základních ochranných podmínek chráněné krajinné oblasti podle § 43 zákona o ochraně přírody.

[9] Výlučnou místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě však zakládá § 7 odst. 4 s. ř. s. toliko k řízení o žalobě proti rozhodnutím, kterými se *umístuje* anebo *povoluje stavba dopravní infrastruktury* podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o urychlení výstavby infrastruktury, nikoli k řízení o žalobách proti rozhodnutím vydaným v rámci postupů při *přípravě* takové stavby, u kterých i nadále platí obecná pravidla místní příslušnosti (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

[10] Z výše uvedeného plyne, že přestože Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky vydala rozhodnutí o účastenství žalobce v řízení o výjimce podle § 43 zákona o ochraně přírody v režimu zákona o urychlení výstavby infrastruktury, není v dané věci založena výlučná místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě ve smyslu § 7 odst. 4 s. ř. s.

[11] Obdobným případem se zabýval Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 13. 9. 2018, Nad 208/2018 – 109, jímž vyloučil místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě k řízení o žalobě proti rozhodnutí o povolení kácení dřevin v souvislosti se stavbou dopravní infrastruktury. V podrobnostech Nejvyšší správní soud na uvedené usnesení odkazuje.

[12] Nejvyšší správní soud však nerozhoduje jen o důvodnosti nesouhlasu soudu, jemuž byla věc postoupena, nýbrž dle § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodne o příslušnosti. Názorem soudu, který vyslovil nesouhlas s postoupením, přitom Nejvyšší správní soud není vázán.

[13] Správním orgánem I. stupně byla v posuzované věci Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Regionální pracoviště Jižní Morava.

[14] Podle § 75 odst. 2 zákona o ochraně přírody *„[z]řizuje se Agentura jako správní úřad, který je podřízený Ministerstvu životního prostředí. V jejím čele je ředitel; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě. Sídlem Agentury je Praha. Agentura vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu stanoveném tímto zákonem a jinými zákony.“* Nejvyšší správní soud poznamenává, že název „Agentura“ je legislativní zkratkou plného názvu tohoto správního úřadu, který zní Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky – viz § 42 odst. 2 zákona o ochraně přírody.

[15] Podle § 78 odst. 1 zákona o ochraně přírody *„[A]gentura na území chráněných krajinných oblastí, nejde-li o vojenské újezdy, vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí.“*

[16] Podle § 78 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně přírody *„[A]gentura a správy národních parků dále v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 povolují výjimky ze zákazů u národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek.“*

[17] Za správní orgán lze považovat orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobu nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Organizační složka správního orgánu může být správním orgánem rozhodujícím v prvním stupni pouze tehdy, svěřuje-li jí nějaký právní předpis určité samostatné rozhodovací pravomoci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ans 8/2008 - 84).

[18] Regionální pracoviště Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky však takové postavení nemají. Do 31. 12. 2014 byl výkon státní správy v ochraně přírody a

krajiny na území chráněných krajinných oblastí svěřen správám chráněných krajinných oblastí. Zákonem č. 250/2014 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, byla s účinností od 1. 1. 2015 zřízena Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky jako orgán státní správy s celostátní působností, která dle citovaného § 78 odst. 1 zákona o ochraně přírody výkon státní správy v ochraně přírody a krajiny na území chráněných krajinných oblastí převzala. Zákon o ochraně přírody upravuje pouze postavení Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, neupravuje však její organizační strukturu. Regionální pracoviště Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky jsou organizačními útvary zakotvenými ve vnitřním organizačním řádu tohoto správního úřadu (viz Statut Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky dostupný na www.ochranaprirody.cz). Zákon však regionálním pracovištím nesvěřuje samostatné rozhodovací pravomoci ani nevymezuje jejich působnost, zmiňuje pouze Agenturu ochrany přírody a krajiny České republiky. O odvoláních proti rozhodnutím Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky rozhoduje žalovaný [srov. § 79 odst. 3 písm. r) zákona o ochraně přírody]. Regionální pracoviště jakožto dekoncentrované regionální složky Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky tak jednají a vykonávají činnost jejím jménem, a proto o nich nelze uvažovat jako o samostatných správních orgánech, které by byly nadány rozhodovací pravomocí.

[19] Na základě výše popsaných úvah dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že za orgán, který v dané věci vydal rozhodnutí v I. stupni (§ 7 odst. 2 věta první s. ř. s.) nelze považovat Regionální pracoviště Jižní Morava, nýbrž Agenturu ochrany přírody a krajiny České republiky se sídlem Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11 – Chodov. Proto je podle přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů k projednání a rozhodnutí této věci místně příslušný Městský soud v Praze.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu